

Opinnäytetyö (AMK)

Media-alan koulutus

AMEDIS14

2020

Soili Mustapää

MAALAA PUUMERKKINI MAAILMAAN

”Mikä on tämä, variksen-jalka?”

*”Kyllä se on minun puumerkkini. Sen luulin siinä tarvittavan
laillisuuden tähden” (Kivi 1864.)*

OPINNÄYTETYÖ (AMK) | TIIVISTELMÄ

TURUN AMMATTIKORKEAKOULU

Media-alan koulutus

2020 | 22 sivua

Soili Mustapää

MAALAN PUUMERKKINI MAAILMAAN

Tässä opinnäytetyössä kirjoittaja pohtii valokuva- ja maalaustaiteen rajapintoja ja mahdollisia eroavaisuuksia, lähtökohtana se, miksi valokuvaus ei enää ilmaisuvälineenä riitä hänelle.

Aihetta lähestytään omakohtaisesti koettujen, retoristen kysymysten sekä henkilökohtaisen kokemisen ja taiteellisen työn kautta.

Koronapandemian karanteeniaikaisessa kirjoittajakammiossa syntynyt opinnäytetyö vie kirjoittajan perimmäisten kysymysten äärelle, aristoteelisen filosofian ja mystiikan alueille, pohtimaan taiteen tarkoitusta, mediaalisen taiteen ulottuvuuksia ja omaa rooliaan taiteilijana.

ASIASANAT:

kuvataide, maalaustaide, taidefilosofia, taiteellinen työ, mystiikka, pandemia, koronavirus

BACHELOR'S THESIS | ABSTRACT

TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Bachelor of Arts and Culture

2020 | 22 pages

Soili Mustapää

I PAINT MY CROSS ON THE WORLD

In this thesis, the author considers the interfaces and possible differences between photography and painting, based on why photography is no longer enough for her as a means of expression.

The subject is approached through personally experienced, rhetorical questions as well as personal experience and artistic work.

The thesis, which was created in the writer's chamber during the Corona pandemic quarantine, takes the author to areas of Aristotelian philosophy and mysticism to consider the purpose of art, the dimensions of medial art and her own role as an artist.

KEYWORDS:

fine arts, visual arts, philosophy of art, artistic work, mysticism, pandemic, coronavirus

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO	5
2 VALOKUVAUS	6
3 MAALAUSTAIDE	7
4 VALOKUVAN JA MAALAUKSEN SUHTEISTA	8
5 HENKILÖKOHTAISTEN MOTIIVIEN TUTKISKELUA	11
6 KYSYMYSTEN LÄHESTYMISTÄ OMAN TYÖN KAUTTA	12
7 SANA TULEE LIHAKSI	14
8 MAALAUKSEN VALMISTUMINEN LYKKÄÄNTYY	18
9 JOHTOPÄÄTÖKSIÄ	19
LÄHTEET	22

KUVAT

Kuva 1. Iltalehti. Kuvamanipuloitua valeuutisointia Venetsiasta.	6
Kuva 2. Maalauksen luonnostelua kuvankäsittelyohjelmassa.	8
Kuva 3. Ikea. Mona Lisa valotaulu.	9
Kuva 4. Soili Mustapää 2019. Öinen Turku, kännykkäkuva.	12
Kuva 5. Soili Mustapää 2019. Hello Darkness my Old Friend, detaljikuva.	13
Kuva 6. Soili Mustapää 2020. I luonnos, hiilipiirros paperille.	16
Kuva 7. Soili Mustapää 2020. IV luonnos, akryyli paperille.	17
Kuva 8. Kastehelmi Korpijaakko 2019. Meditaatiohetki Mustapään työhuoneella.	19
Kuva 9. Soili Mustapää 2020. V luonnos mix-media.	21

1 JOHDANTO

Tämä taiteellinen opinnäytetyö sisältää kirjallisen ja käytännöllisen osion. Kirjallisessa osiossa etsin vastausta kysymykseen, miksi valokuvaus ei enää ilmaisuvälineenä riitä minulle ja miksi tunnen viehtymystä maalauksen ja piirustuksen pariin sen sijaan, että valokuvaisin. Tavoitteena on kehittää itseäni oman työn ymmärtämisessä ja sen suuntaamisessa.

Opinnäytetyöprosessin aikana syntyneitä teoksia tuon esille elokuussa 2020 Harakan Taiteilijatalon Lennätin Galleriassa järjestettävässä näyttelyssäni, mikäli se on pandemiarajoitusten puitteissa mahdollista.

Olen opiskellut valokuvausta Suomen huippuvalokuvaajien johdolla. Olen työskennellyt ammatissa noin vuosikymmenen, niin vakinaisessa palkkatyössä kuin freelancerina. Minulla on ollut lukuisia valokuvanäyttelyitä, joissa olen keskittynyt niin dokumentaariseen sekä journalistiseen kuin myös taiteelliseen ilmaisuun.

Koetan omakohtaisen pohdinnan kautta tutkia suhdettani valokuvaan ja maalaukseen. Se tuntuu yhtä harmaalta alueelta kuin näiden taiteenlajien itsensäkin välinen rajapinta, joka on ollut kuvataiteen keskiössä jo yli sadan vuoden ajan.

Lähestyn kysymyksiä henkilökohtaisen kokemisen kautta, pohjautuen kirjallisen ja taiteellisen työprosessin aikana syntyneisiin omakohtaisiin tuntemuksiin, ja rakentaen retoristen kysymysten kautta niiden päälle toisen tason, joka sisältää myös ensiksi mainitun.

2 VALOKUVAUS

Valokuva on usein kertakäyttöistä kulutustavaraa, monet kuvat jäävät näkemättä ja hylätyt otokset poistetaan salamannopeasti bittiavaruuteen. Valokuva tutkii ja dokumentoi todellisuutta, tallentaa objektiivisesti.

Kuvamanipulaatio on tuonut lisää mahdollisuuksia valheutisten välittämiseen. Väitetään esimerkiksi, että ensimmäiset kuvat Kuuhun laskeutumisesta olivatkin kuvamanipulaation tuloksia.

Perinteisessä valokuvassa välineen tekninen hallinta on merkittävässä roolissa ja kuva rakentuu ympäröivän maailman havainnointiin. Nykyisin kuvankäsittelyohjelmat ja erilaiset sovellukset ja niiden suodattimet mahdollistavat kuvien nopean ja helpon manipuloinnin. Sävyjä ja valotuksia on helppo korjata digitaalisesti joko heti laitteella tai myöhemmin tietokoneella.

Valokuvia käytetään valeuutisissa. Koronaviruspandemia tyhjensi Venetsian kadut ihmisistä ja kaupungin läpi virtaavat kanaalit liikenteestä. Sosiaalisessa mediassa hehkutettiin laajalti Venetsian kanaalien vesien puhdistumista ja sitä, että kanaaleissa uiskentelee delfiinejä. Jopa YLE ja Iltalehti uutisoivat asiasta. Kanaalien vesi oli kirkastunut, mutta uutisiin liittynyt delfiinivideo oli kuvattu jo aikaisemmin Sardiniasa. (Daly 2020.)

Kuva 1. Iltalehti. Kuvamanipuloitua valeuutisointia Venetsiasta.

3 MAALAUSTAIDE

Maalaustaide on luonteeltaan yksityisempää ja meditatiivisempaa. Se on useimmiten yksityisessä omistuksessa olevaa. Se on hidas taide, jonka katsominen kuin myös tekeminen vaatii aikaa. Maalaus on mielellisesti, materiaalisesti sekä aistillisesti kerroksellista.

Maalaukset muuttuvat vuosikymmenien kuluessa perheiden/kodin sielunmaiseman osaksi. Hyvin harva maalaus päätyy suureen julkisuuteen. Maalaustaide on intiimi taiteen muoto.

Maalaukset koetaan uniikeiksi ja valokuva monistettavaksi. Maalaustaide, joka hallitsi kuvataiteen kenttää aina 1900-luvun lopulle saakka, on kuitenkin pudonnut hierarkian huipulta. Se on nykyisin vain yksi media, yksi kuvallisen ilmaisun keino muiden joukossa. (Valjakka 206, 20.)

Maalaustaide on tapa siirtää tietoa – värit välittävät informaatiota ja symboliikkaa. Maalaus on myös käsityötaitoa, ornamentteja, mielen karttoja ja historiallista kuvastoa aina luolamaalauksista lähtien. Monet menetelmät ovat ikivanhoja ja niiden oppimiseksi on nähtävä paljon vaivaa.

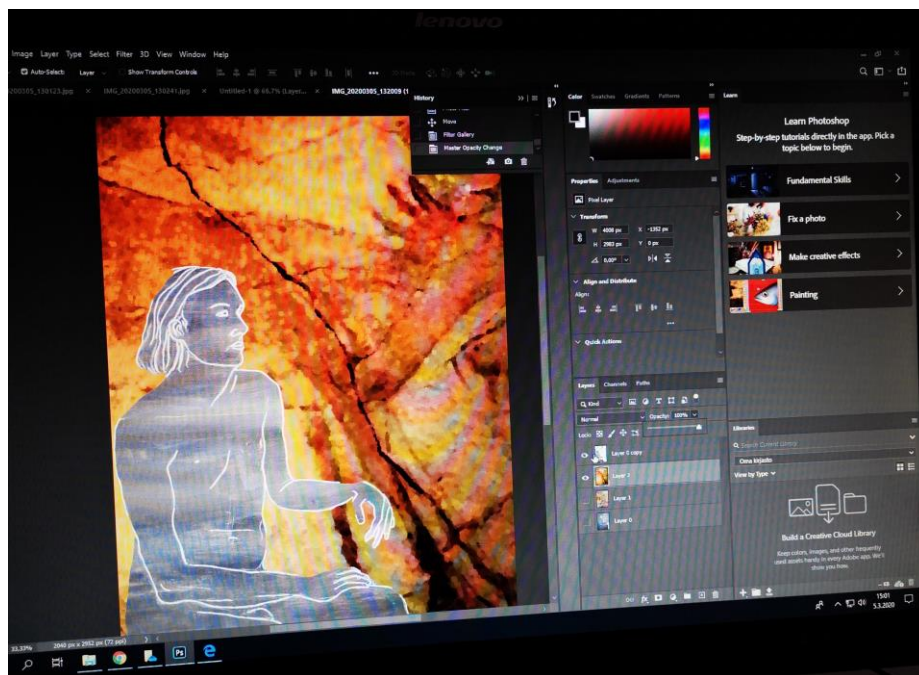
Voiko maalaustaide olla itsen (toisin) toistamista, syvällistä itsetutkiskelua?

4 VALOKUVAN JA MAALAUKSEN SUHTEISTA

Valokuva on merkittävällä tavalla vaikuttanut maalaustaiteen kehittymiseen, sillä kun valokuva pian keksimisensä jälkeen otti paikan todellisuuden kuvaajana, oli maalaustaiteen puolestaan löydettävä uusi ilmaisutapa.

Valokuva kehittyi omaksi itsenäiseksi taidemuodokseen 1900-luvun ensimmäisillä vuosikymmenillä. Vuorovaikutus ja keskinäinen kehitys maalaustaiteen kanssa kuitenkin jatkui.

Monet taiteilijat käyttivät valokuvaa työssään, alisteisena maalaukselle. Se vapauttaa maalarin aiheen tai mallin etsinnästä. Valokuvia projisoidaan suureen kokoon ja maalaamalla luodaan siihen sisällöllisiä kerroksia sekä omaa taiteellista tulkintaa. Kuvankäsittelyohjelmien muokkausominaisuuksia käytetään laajalti teosten luonnostelussa.

Kuva 2. Maalauksen luonnostelua kuvankäsittelyohjelmassa.

Miljoonien valokuvien joukosta vain harvasta valokuvasta muodostuu ikoninen kuva. Usein valokuvien pohjalta muokatut maalaukset, esimerkiksi Andy Warholin teokset, ovat muuttuneet ikonisiksi. Maalauksia monistetaan valokuvaamalla sitä julisteiksi, sisustustuotteiksi ja Ikean valotauluiksi (esim. Mona Lisa), jolloin klassikot muuttuvat pop-taiteeksi.

Kuva 3. Ikea. Mona Lisa valotaulu.

Onko maalaus siis korkeakulttuuria ja valokuva arkisen todellisuuden tallentamista, eritoten tätä päivänä, jolloin jokainen on valokuvaaja? Taskusta kuin taskusta löytyy kännykkä, jossa on huippuoptiikalla varustettu kamera. Valokuvat siirtyvät julkisuuteen koko maailman nähtäviksi silmänräpäyksessä – ne ovat viihteellisiä Instagram-otoksia.

Mika Hannulan mukaan analoginen kokemuksellisuus ja digitaalinen todellisuus ovat vastavuoroisessa liikkeessä, mutta tuo vuorovaikutus on usein toinen toisensa pois sulkevaa, kampittavaa tai jopa kieltävää. Analoginen kokemuksellisuus on maalauksen kohdalla hiljaista ja hidasta, se on hyvin paikallista. Se ei ole eikä saa olla passiivista alistumista vaan aktiivista altistumista. Digitaalinen todellisuus on puolestaan se ympäröivä yhteiskunta, jossa määräävinä elementteinä ja kriteereinä ovat nopeus, hinta ja määrä. (Hannula 2018, 12.)

5 HENKILÖKOHTAISTEN MOTIIVIEN TUTKISKELUA

Miksi valokuva ei enää riitä minulle? Mitä varten minun on ehdoin tahdoin siirryttävä hyvin hallitulta alueelta uuden asian pariin, jossa astelen lapsen kengissä?

Koetan lähestyä aihetta piirittämällä sitä kysymyksin, jolloin vastaus voi löytyä jostain sieltä välimaastosta.

Onkohan motiivini sama kuin monilla taidemaalareilla, jotka puolestaan alkavat työskennellä valokuvan ja videoiden parissa? Ovatko kuvataiteiden rajat jotenkin häilyviä ja kaikenlaiset kuvataiteen välinepohjaiset kategorisoinnit loppujen lopuksi keinotekoisia?

Entä mitä maalaaminen voi merkitä minulle taiteilijana? Käsittelenkö omia tunteitani ja traumojani, käytätkö maalaamista verukkeena terapoida sieluani vai loksahdavatko asiat paremmin kohdalleen maalaamisen kautta kuin älyllisellä pähkäilyllä? Onko taiteellinen työ minulle todempi tapa olla, elämää rikastuttava asia, joka tarjoaa mahdollisuuden rustata Eskon puumerkkini maailmaan?

Kohtaanko taiteellisen prosessin kautta monimutkaisia ja epämiellyttäviäkin asioita, entä pystynkö välittämään näitä tuntemuksia töissänini eteenpäin ja olemaan teosteni kautta mahdollisesti enemmän sosiaalisessa vuorovaikutuksessa maailman kanssa? Voivatko taiteeni kautta syntyvät esteettiset kokemukset toimia jonkinlaisena tunteiden ongelmanratkaisuna kokijalle tai katsojalle?

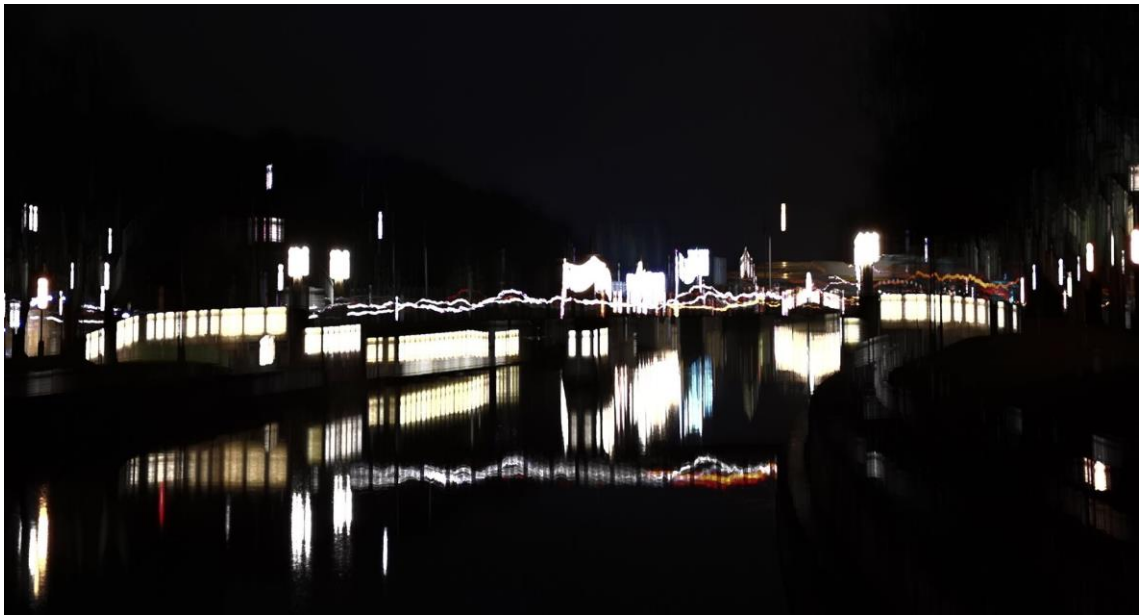
On aina huomioitava mahdollisuus, että kyseessä saattaa olla kontribuutio, jota ei välttämättä tarvita ja jolla ei ole juurikaan merkitystä, mutta joka on itselleni psykologisesti tärkeä. Voin osoittaa maailmalle, että olen aktiivisesti mukana ja oman taiteellisen työni kautta olen altistanut itseni muun muassa näille kysymyksille ja pohdintoille.

Minulle taide on tapa etsiä totuutta ja kaikki nämä kysymykset ovat osa totuudenetsintäprosessia, jossa päämääränä on halu nähdä kirkkaasti ja rohkeasti, vastauksia pelkäämättä, totuus sellaisena kuin se sillä hetkellä näyttäytyy – ja sen jälkeen etsiä taas uusia kysymyksiä.

6 KYSYMYSTEN LÄHESTYMISTÄ OMAN TYÖN KAUTTA

HELLO DARKNESS MY OLD FRIEND

Teoksen pohjana on sille alisteinen, epäterävä öinen kännykkäkuva, jonka kuvasin Turun Kirjastosillalla kohti Aurasiltaa. Miten maisemasta sitten tuli lepakkomainen tunnelmakuva, tässä kuvaus prosessista:

Kuva 4. Soili Mustapää 2019. Öinen Turku, kännykkäkuva.

Marraskuussa 2019 kuvasin öisen Aurasillan. Seuraavana päivänä saimme maalauksen tunnilla tehtäväksi valmistaa muotoon leikatun maalaus pohjan. Päätin käyttää tätä kuvaa kuviosahausharjoituksessa maalaus pohjan mallina ja maalaamalla ikuistaa siihen tuon pimeyden ja valon luoman henkilökohtaisen sisäisen kokemuksen kaupungin valojen luoman silhuetin muotoiselle pohjalle.

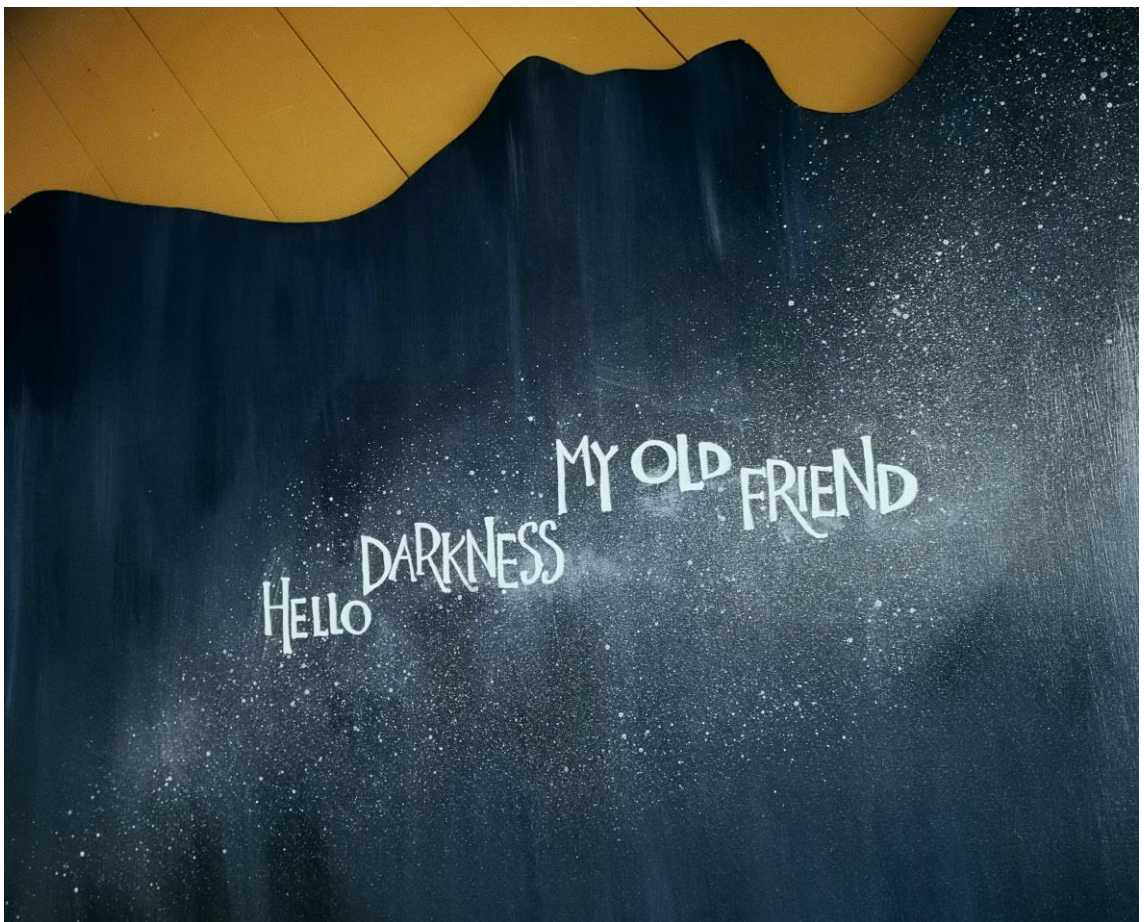
Yllätyin suuresti, kun maalauksen edistyessä taideopiskelijat huomauttivat maalaus pohjan muistuttavan lepakkoa. Minulle se oli kokemus ja kuva kaupunkimaisemasta, josta tosin tuli abstraktimpi kuin olin aavistanut.

Monien opiskelijatovereideni päässä alkoi teoksen valmistumisprosessin aikana soida televisiossa esitetyn Batman-ohjelmasarjan tunnusmusiikki ja monenlaista säälää nousi esiin digitaalisen kulttuurin eri kerrostumista. Sain kuulla miellelyhtymistä, jotka sinkoivat

Harry Potter -elokuvista Sherlock Holmesiin, Gotham Citystä goottikulttuuriin. Minulle kuva oli hiljaisuuden kokemus. Harva huomasi, että fonttien sijoittelu noudatti lyriikan melodiaa.

Oma selkeän rajattu paikka on hävinnyt pimeään pehmeässä syleilyssä, jossa ei voi eikä tarvitse katseen avulla paikantaa itseään ja näin hallitsemaan tilaa.

Esineiden materiaalisuus eliminoi valoisian tilan, kun taas pimeys on "täynnä", se koskettaa yksilöä suoraan, ympäröi tämän, lävistää tämän ja jopa kulkee tämän läpi. (Caillois 1987, 72.)

Kuva 5. Soili Mustapää 2019. Hello Darkness my Old Friend, detaljikuva.

7 SANA TULEE LIHAKSI

Toisin kuin valokuvassa, maalauksessa on aistittavissa taiteilijan konkreettinen läsnäolo työn äärellä, siveltimen vetojen suunta, työn kehollinen rytmi, intensiteetti, tekstuuri, voima ja herkkyys. Siis luomisprosessin alkutila. Olenko lähempänä sitä maalatessani kuin silloin, kun käytän teknisiä välineitä kuten kameraa ympäröivän todellisuuden taltiointiin?

Tätä ajatusta tukee Barnett Newmanin kirjoitus The Tiger's Eye-lehdessä vuodelta 1947: hänen mukaansa luova toiminta on inhimillisen olemassaolon perusta ja eettinen teko edeltää aina sosiaalista tekoa. Ennen kuin ihminen valmisti metsästysaseen tai kulhon, hän piirsi kuvan saveen tai muotoili jumalankuvan. Newmanin mukaan tämä alkutila on löydettävissä maalauksesta, meidän suhteestamme siihen. (Newman 1947, 59–60.) Antiikin Roomassa sekä uusplatonistien ja teosofien näkemyksen mukaan taiteen on oltava ylevöittävää. Myös monissa idän kulttuureissa, esimerkiksi Japanissa ja Kiinassa, taiteen tekeminen on henkinen harjoitus, tie. Prosessi eli tie on tärkeämpää kuin itse teos, joka on vain tienviitta. Kirkko on puolestaan käyttänyt taidetta sanoman levittämiseen, ikoni on raamattu lukutaidottomille. Jo luolamaalauksiin kätkeytyy taiteen mystiikkaa, miksi kämmenjäljet sijaitsevat kallion halkeamakohtissa, mikä oli se tarve, ylevän juuri, joka sai taiteilijat sijoittamaan kämmenjäljet noihin kohtiin. Mitä niillä haluttiin kertoa?

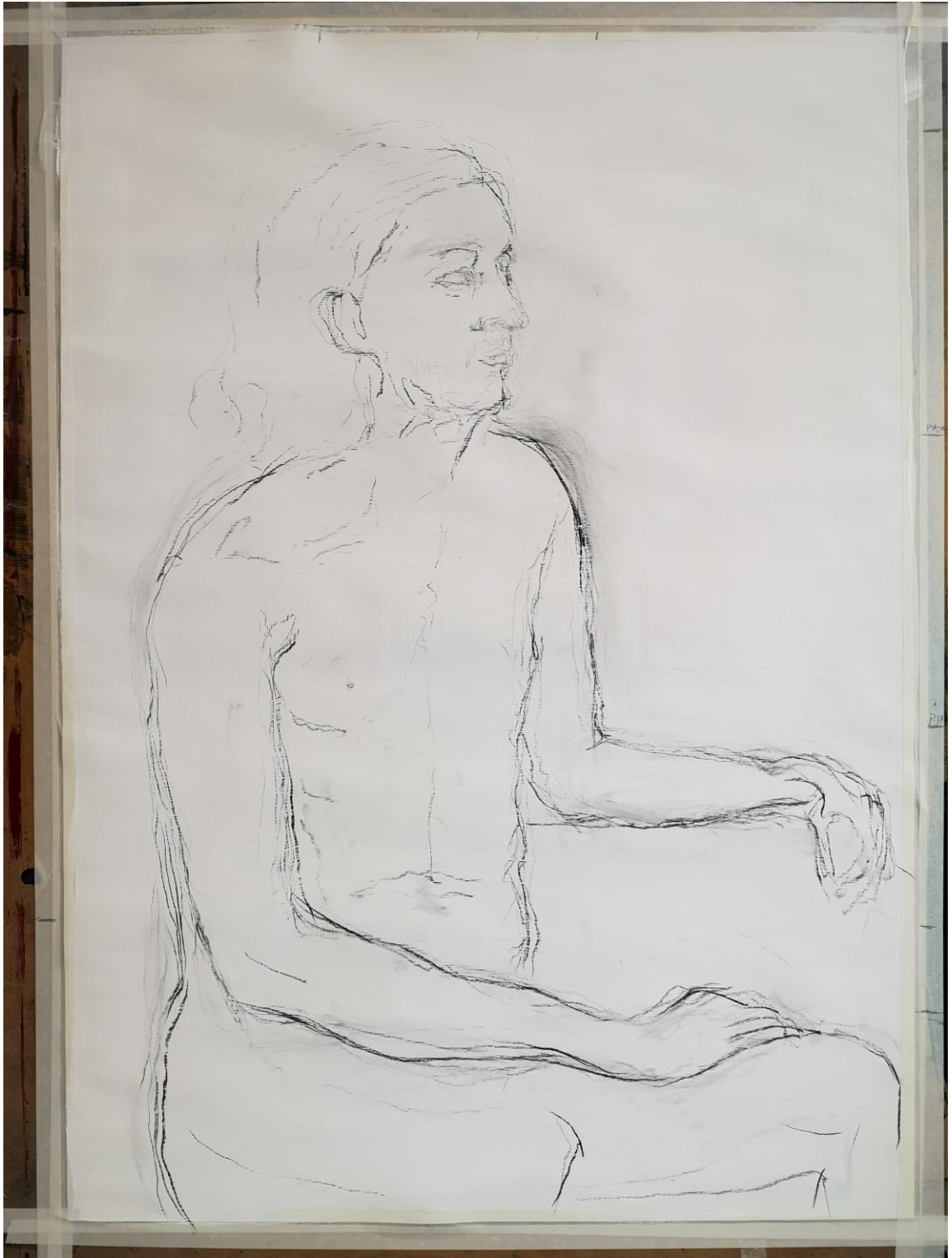
Aloitin tämän opinnäytetyöni kirjoittamisen helmikuussa 2020 samoihin aikoihin, kun osallistuin Turun Taideakatemiassa maalauksen ja piirustuksen opintojaksoille, jotka olivat osa vapaavalintaisia opintojani.

Olin aivan ensimmäiseksi antanut opinnäytetyölleni nimen: 'Maalaan puumerkkini maailmaan'. Kirjoittamiseen syventyneenä havaitsin yllättäen, että analoginen kokemuksellisuus (joka minulle on esimerkiksi maalaus- ja piirustusluokkien keskittynyt hiljainen työilmapiiri) ja ympäröivä digitaalinen todellisuus (arki ja mediahälyn ympäröimä maailma, jossa elän) ovat koko ajan olleet sanattomassa vuorovaikutuksessa, jossa on syntynyt hiljaista tietoa, jota tässä opinnäytetyössä pyrin sanallistamaan.

Toin aikaisemmin esille teoksen 'Hello Darkness my Old Friend', joka sattuman kautta sahautui lepakon muotoon marraskuussa 2019. Helmi-maaliskuussa 2020 alkoi Kiinasta, Wuhanin maakunnasta, kantautua tietoja, joiden mukaan liikkeellä oli COVID-19 virus, joka oli saanut alkunsa lepakosta.

Maaliskuussa Turun Taideakatemiassa käynnistyi mallimaalauskurssi, johon osallistuin. Tarkoituksena oli maalata yhtä mallia samassa asennossa kuukauden ajan. Näin minulle tarjoutui, suuren sattuman kautta, mahdollisuus kontemplatiiviseen ja pitkäjänteiseen työskentelyyn maalauksen parissa, ja saatoin tehdä useita luonnoksia sekä kokeiluja samasta aiheesta, kehitellä ajatuksia ja syventää ilmaisua.

Lähiopetus Suomen kaikissa ammattikorkeakouluissa keskeytyi kuin veitsellä leikaten maailmanlaajuisen koronapandemian vuoksi maaliskuun puolessavälissä ja kirjallinen opinnäytetyö oli ainoa työ, jota oli mahdollista jatkaa opintojen edistämiseksi. Näin siirryin työprosessin uuteen vaiheeseen, eristyksessä olevaan kirjoittajakammioon, jonka rauha antoi mahdollisuuden syvempään pohdintaan. Maalaustyö jäi toistaiseksi tauolle. Edellisten viikkojen aikana olin kuitenkin ehtinyt luonnostella aihetta monella tavalla ja tekniikalla. Lopullisen maalauksen toteuttamissuunnitelma oli valmis, joten en kantanut asiasta huolta.

Kuva 6. Soili Mustapää 2020. I luonnos, hiilipiirros paperille.

Kuva 7. Soili Mustapää 2020. IV luonnos, akryyli paperille.

8 MAALAUKSEN VALMISTUMINEN LYKKÄÄNTYY

Suuri, valmiiksi pohjustamani, mutta vielä neitseellisen koskematon kangaspohja (120 x 150 cm) odottaa taiteilijaa Turun Taideakatemia puutyöpajalla. Ehdin luonnostella lopullista aihetta vastaavan kokoiselle MDF-pohjalle. Sekin on pajalla.

Odotan innokkaasti sitä hetkeä, jolloin pääsen jatkamaan työtä pandemiarajoitusten jälkeen. Sillä välin ajattelen pääasiassa vain käsiäni, näitä 'käsillä olevia', niitä jatkuvasti pesten tai suojaten sekä niitä, jotka ovat jo maalaukseeni ilmestyneet, kuvaa suojaten ja sen merkatien.

Tarkoitukseni on saada teos valmiiksi ennen 25.–30.8.2020 Harakan Taiteilijatalon Lennätin Galleriassa olevaa näyttelyäni, jotta se ehtii siihen mukaan. Sitä ennen on tapahduttava vielä paljon, sillä on päästävä pandemia määräysten takia lukitulle Taideakatemia Pajalle hakemaan sieltä luonnostelemani maalaus pohja sekä lopulliselle versiolle varaamani kangaspohja. Pohjat ovat suurikokoisia eivätkä mahdu henkilöautoon - minun on vuokrattava peräkärry, jotta saan ne kuljetettua Turusta Helsinkiin. Kaivopuiston rannassa sijaitsevalta tuuliselta laiturilta ne on vielä kuljetettava Merenkävijöiden liikennöimällä pienellä yhteysaluksella Harakan saarelle. Yhteysalus ottaa pandemian aikana vain viisi matkustajaa kerralla ja minun on löydettävä sopiva aurinkoinen päivä, jolloin voin kuljettaa maalaus pohjat saareen. Vaihtoehtoisesti voin kuljettaa ne soutuveneellä saareen, jolloin tuuli saattaa temmata ne mereen.

Vasta perillä, entisessä kemian laboratoriossa sijaitsevassa pienessä työhuoneessa, jossa minua ennen on työskennellyt muun muassa preparaattori Tauno Brännas (myöhemmin Palo) ja taidemaalari Rafael Wardi, pääsen jatkamaan maalausta.

9 JOHTOPÄÄTÖKSIÄ

Minulle maalaaminen on syventynyttä tarkastelua, mietiskelyn tilassa olemista, keskustelua maalauksen ja hiljaisuuden kanssa. Se asia, ettei maalaus useimmiten onnistukaan, ei ole tärkeintä, vaan itse prosessi.

Mystiikan keskeinen tavoite on ajatukseton meditatiivinen tila, jossa on yhtä absoluutin kanssa. Henry Hagmanin mukaan kontemplaatio on ihannetila, ikuinen tavoite, katharsis, elämän tarkoitus. Se on ihmisen korkein ominaisuus tarkoittaen suoraa käsitteetöntä yhteyttä Jumalaan, maailmankaikkeuteen, absoluuttiin, itsen syvimpään olemukseen, ajattomaan totuuteen. (Hagman 2011, 23.) Maalaustaiteen puolella puhutaan kontemplatiivisesta katseesta, jossa kuunnellaan maalausta silmillä ja yhdytään maalaukseen.

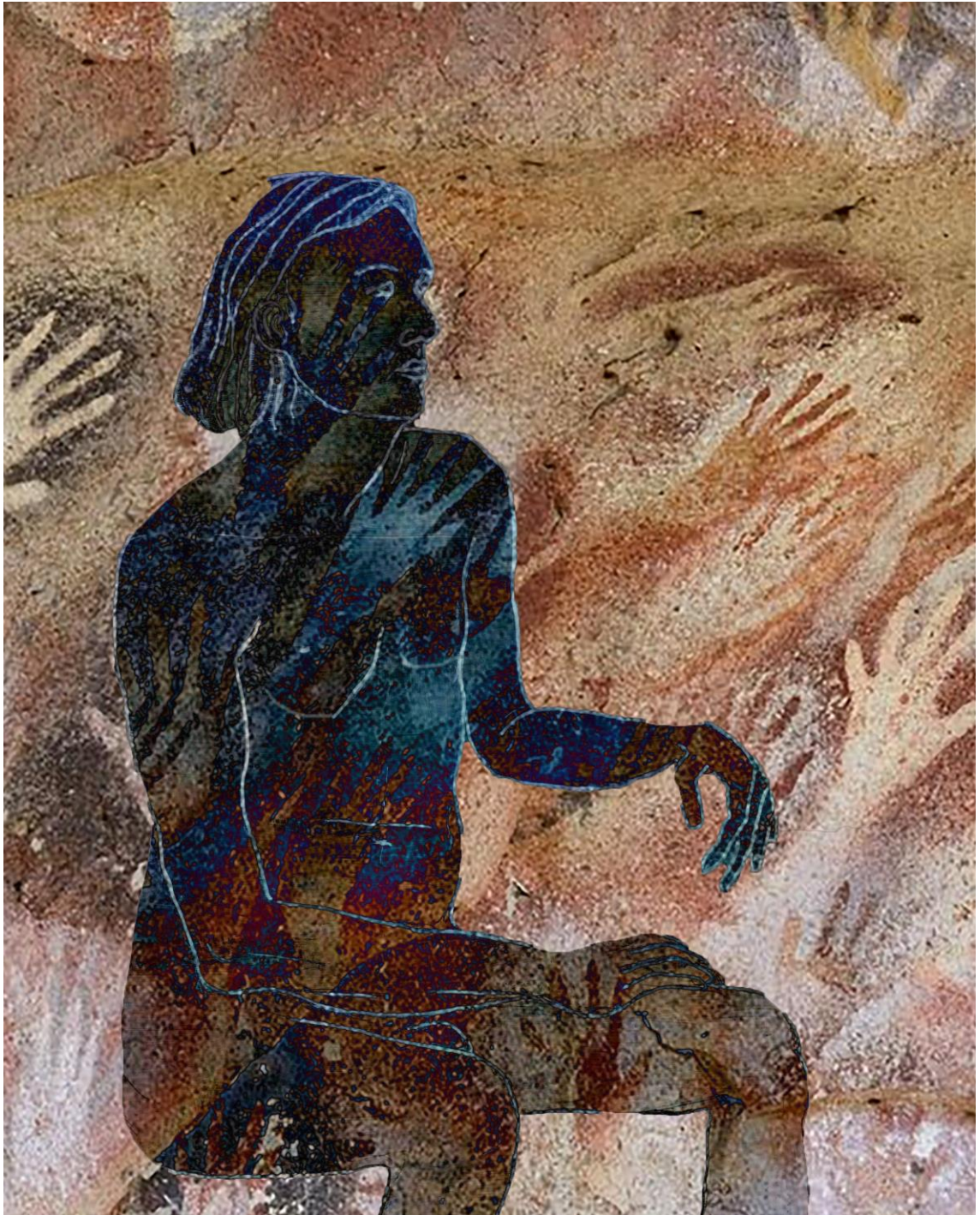

Kuva 8. Kastehelmi Korpjaakko 2019. Meditaatiohetki Mustapään työhuoneella.

Jos kontemplatiivinen tila on mahdollista saavuttaa myös arjessa, esimerkiksi luonnon ihmeiden kohtaamisessa, ensilumen aistimisessa, niin tarvitaanko taidetta lainkaan? Nykytilanteessani, jossa olen vapaa markkinatalouden oravanpyörästä, digitaalisen taiteen tuottamisen ikeestä, maalaustaide on hitaana ja kontemplatiivisena taiteena minulle tie ihmisenä kehittymiseen, oman potentiaalin löytämistä.

Toisinaan, asiaa sen enempää mystifioimatta, ajattelen varovaisesti sitä lepakkoa, joka sahautui maalaus pohjani muodoksi marraskuussa 2019. Pohdinta väistämättä herättää uusia kysymyksiä, oliko kyse suuresta sattumasta? Vai akaasisesta arkistosta välittynyt tieto pandemian alkuketkistä? Akaasinen arkisto eli kollektiivisen tiedon 'pilvipalvelu' on ollut mystikoiden tiedossa kautta aikojen ja sen kerrotaan ikuisesti sisältävän kaiken tiedon niin menneestä, nykyhetkestä kuin tulevasta. (DeWhitt 2006, 70.) Mikä on tällaisen hiljaisen tiedon (tacit) merkitys taiteessa ja kuinka voin kehittää herkkyyttäni ja intuitiotani siten, että tajuisuuden laajentuminen on mahdollista? Mitä tarkoittaa mediaalisuus henkisenä kykynä ja mitä on olla mediaalinen taiteilija? Tähän yliaistilliseen alueeseen haluan tulevaisuudessa perehtyä niin käytännössä kuin mahdollisten tulevien taiteen maisteriopintojen tai muiden syventävien opintojen myötä.

Tämän pitkällisen pohdiskelun päätteeksi voin allekirjoittaa omalla puumerkilläni tai Lascaux'n muinaisten luolamaareiden tapaan merkitä kämmenjäljellä maalaten Aristoteleen sanat: "Potentiaalisuus on olennon kykyä saavuttaa täydellisempi tila, tulla siksi, mitä se aktuaalisesti voi olla, ja toteuttaa täten sisäinen tehtävänsä. (Aristoteles 1992, 47.) ja lisäksi: "Asiat, jotka täytyy oppia tekemään, opitaan tekemällä niitä." (Aristoteles 1989, 27.)

Kuva 9. Soili Mustapää 2020. V luonnos mix-media.

LÄHTEET

Aristoteles. Nikomakhoksen etiikka. Helsinki: Gaudeamus 1989.

Fysiikka. Helsinki: Gaudeamus 1992.

Caillois, R. 1987. Mimicry and Legendary Psychasthenia, October; The First Decade. Cambridge Massachusetts: MIT Press.

Daly, N. Fake animal news abound on social media coronavirus upends life. National Geographics. 20.03.2020. Viitattu 13.05.2020.

<https://www.nationalgeographic.com/animals/2020/03/coronavirus-pandemic-fake-animal-viral-social-media-posts/>

DeWhitt Mitzi. 2006. Gurdjieff, String Theory, Music. USA: Xlibris Corporation.

Hagman, H. 2011. Taiteen tarkoitus, taiteeseen kätketty ihmisen utopia ja sen toteuttaminen. Helsinki: Kustannus Oy Taide.

Hannula, M. 2018. Kosketus. Maalauksen kokemuksellisuus. Helsinki: Parus Verus.

Kivi, A. 1864. Nummisuutarit. Helsinki: Otava.

Newman, B. 1947. The First Man was an Artist. Tiger's Eye Magazine 47, 1, 59–60. New York: Tiger's Eye.

Valjakka, T. 2006. Muotoutuva Maalaus. Helsinki: Kuvataideakatemia.